

Pia Olsen Dyhrs folkemødetale

Taler

Pia Olsen Dyhr
Formand for Socialistisk
Folkeparti

Dato

14. juni 2019

Sted

Folkemødet, Hovedscenen

Tak til dig, Sebastian Dorset.

Jeg hørte en vits på vejen herover, som måske er den dårligste, I kommer til at høre på hele Folkemødet.

Ved I hvorfor Bornholmere altid går rundt med en saks i lommen?

Det er fordi, det er en klippeø.

Måske er det meget godt, at det ikke var mig, der stod for underholdningen. Tak til Folkemødet for endnu engang at hive os ud af vores vante politiske rammer.

Det siger meget om det danske demokrati, at vi kan have været gennem en lang og opslidende valgkamp, og kan møde hinanden her på Bornholm uden bitterhed eller sure miner. Det tror jeg ikke, man ser mange steder i verden.

Vi havde faktisk en lille meget politikinteresseret dreng med ind backstage til en af de store debatter i valgkampen, og hans første indskydelse var også, at alle – fra yderste højre til yderste venstre var venlige og hyggelige (af en eller anden grund var han helt vild med Søren Pape).

”Hvorfor skændes de ikke?”

”De sidder jo og snakker og griner sammen”.

Det er dansk politik, når det er bedst, og det er faktisk ret godt!

Det er også essensen af Folkemødet. At mødes og tale om politik udenfor de formelle rammer.

At tale politik på en anden måde.

At give plads til ideer og visioner og lægge den daglige Christiansborg-fnidder lidt til side.

Det er svært, når man har brugt den sidste uge på at forhandle om en ny regering.

Men måske netop derfor desto mere nødvendigt.

Derfor vil jeg gerne tage jer med ud på en lille tidsrejse.

Er I klar?

Godt!

Så spænd sikkerhedsselerne og sug de sidste rester af 2019 ind i lungerne.

Jeg vil gerne tage jer med til år 2030.

Den nye iPhone 26 er lige kommet på markedet.

Metrobyggeriet på Rådhuspladsen i København er færdigt.

Margrete Auken har efter langt tids overvejelse besluttet IKKE at genopstille til Europa-Parlamentet.

Hvis du er fløjet til Bornholm, så er motoren måske drevet af slam.

Hvis du er kørt til Ystad, har elbilen sandsynligvis ikke haft nogen chauffør.

Nordsøen forsyner hele Europa med grøn elektricitet fra de store havvindmølleparker.

Der er meget mere vild natur i Danmark.

Kan I huske, at man altid skulle ud og rense vinduesviskerne for insekter, når man kørte på sommerferie i Danmark, da I var børn? Sådan vil det også være i 2030.

Hele verden skæver til den danske klimalov, der tilbage i 2019 satte retningen og tempoet for den grønne omstilling.

Som sikrede, at vi i Danmark var det første land, der lever op til klimamålene i Paris-aftalen.

Det haster stadig at få bremset klimaforandringerne, men EU sat sig i spidsen for en grøn omstilling af den globale økonomi – faktisk takket være den grønne bølge, der begyndte ved Europa-Parlamentsvalget tilbage i 2019.

Godt nok er Finland stadig førende på skoleområdet, men vi har verdens bedste børnehaver.

Her er tid til leg. Historier. Teater. Frokost over bål.

Det er der, fordi børn har fået rettigheder.

Ret til voksne nok. Ret til at være i miljøer uden for meget støj – uden farlig kemi.

Vi har bremset den voksende ulighed. Lars Seier sidder i Svejts og brokker sig. Stadig.

Der er tid til patienterne på hospitalerne, tid til de ældre, tid i folkeskolerne. Der er penge til ordentlig velfærd, fordi dem, der tjener allermest og skummer samfundets fløde også bidrager lidt mere.

Det utænkelige er sket: Facebook er begyndt at betale skat!

Pigtråden mellem de europæiske grænseovergange er væk i Europa.

Det er den, fordi vi står sammen om at hjælpe mennesker, der flygter fra krig, og vi har fået den illegale indvandring under kontrol.

Morten Østergaard mener, at det var hans svømmetur over Østersøen tilbage i 2022, der for alvor satte skub i tingene ...

Drømmerier?

Måske.

Men ikke nødvendigvis!

Hvis vi ikke tør tænke stort eller drømme ... bare lidt ... så ender vi jo bare med at forvalte det eksisterende.

Så får vi mere af det samme.

Så deponerer vi demokratiet hos embedsmændene i Finansministeriet.

Så ender det med måske med hvid røg, men hvis tårnet stadig er sort, så kan det næsten være lige meget.

Og lige nu står vi faktisk med en reel mulighed for forandring.

Danskerne stemte på en ny politiske retning.

Dem, der gerne vil blive stående på stedet, blev valgt fra. Ja, de blå fik faktisk bølgebank.

Dem, der gerne vil en anden vej for Danmark – de blev valgt til.

Dem, der ønsker en ambitiøs klimapolitik fik opbakning. – Ja, klimatosserne, kære Pia Kjærsgaard, de ikke bare løb med sejren: de lammetævede sortseerne!

Dem, der kæmper for rettigheder til vores børn, fik opbakning.

Det giver muligheder. Det forpligter.

Derfor vil jeg også gerne komme med en lidt utraditionel appel til alle partier i centrum-venstre.

Kære Mette Frederiksen, Pernille Skipper, Uffe Elbæk og Morten Østergaard.

Vi har fået en unik mulighed. Vi kan sætte en ny retning for Danmark.

En retning, hvor det grønne ikke er pyntegrønt - men hvor vi får det grønne med i alt, hvad vi gør.

En retning, hvor vi ikke accepterer at velfærdsstaten bare var en parentes i Danmarkshistorien.

Nej, vi kan investere i velfærden. Vi kan sige nej til børnefattigdom.

En retning, hvor de internationale fællesskaber betyder noget.

Hvor vi ved at løsningerne på de globale problemer skal findes i fællesskab.

Hvor vi melder os ind kvoteflygtningeordningen igen, lægger en fælles bund under selskabsskatten og kræver en (ja, ikke engang en fair) nej, bare en lille beskatning af techgiganterne.

Kære alle sammen

Vi kan jo for pokker skrive Danmarkshistorie og give vores børn rettigheder: minimumsrettigheder.

Det er ikke et komma i et regneark. Det er en lille børnerevolution!

Jeg ved godt, at vi alle sammen kommer med vores forskelligheder. Forhistorier. Politiske hjertebørn og smertebørn.

Men vi er jo på de store træk enige om den vision, som jeg har beskrevet ovenfor.

Det skal vi holde fast i, når medierne vil finde hårene i suppen og fronterne bliver trukket hårdt op.

Så skal vi huske, at tusindvis af unge klimaaktivister har lagt deres fremtid i vores hænder.

At tusindvis af forældre har lagt deres børns fremtid i vores hænder.

De skal kunne mærke, at der er kommet en ny regering.

De har ikke stemt på mere af det samme.

De vil blive fælt skuffede, hvis der af den ene eller den anden grund kommer mere af det samme.

Og jeg ved, at det desværre ikke er givet, at vi kan finde hinanden, når Christiansborg-møllen drejer og der i mediernes logik altid skal udpeges en vinder og en taber.

Vi kan alle sammen huske det sorte tårn, som nærmest fik 'det røde bryllup' i Game of Thrones til at ligne en hyggemiddag i familiens skød.

Vi har oplevet, hvor galt det kan gå, når man ikke lytter til det mandat, man har fået af vælgerne, men af den ene eller anden grund ender med at videreføre en variation af det, de lige har stemt hjem. Jeg er heller ikke naiv i forhold til, at der skal et flertal til for at komme igennem med sin politik.

Og ja, vi er forskellige partier. Men vi har også meget til fælles.

Vi kommer alle sammen til at gå på kompromis.

Jeg er ikke enig med Radikale I, at pensionsalderen skal hæves.

Vi er ikke enige med Enhedslisten i, at Danmark skal ud af EU.

Vi er ikke altid enige med Socialdemokratiet, når det handler om hastigheden i forandringerne.

Uenigheder er der. Dem skal vi være ærlige om.

Men jeg vil vove at påstå, at fællesmængden er større.

Og grunden til, at jeg starter min tale i fremtiden er, at vi har muligheden for sammen at skabe ikke bare en bedre nutid, men en fantastisk fremtid.

Vi kan lave en klimalov.

Vi kan indføre pension til nedslidte.

Vi kan bekæmpe børnefattigdom.

Vi kan give vores børn og unge lidt mere ro på.

Vi kan give vores børn minimumsnormeringer.

Og til alle dem, der kommer til at sige, at det ikke kan lade sig gøre – vil jeg lige minde jer om historien om Danmark.

I de her dage fejrer vi, at det er 800 år siden, at Dannebrog faldt ned fra himlen. Det er måske lige lovligt utroligt, men vi har jo faktisk skabt et demokrati og et fællesskab i Danmark, som er næsten ligeså utroligt.

Tænk, hvis Svend Auken og Sten Gade havde sagt, at de der vindmøller – det ville nok aldrig kunne betale sig. ”Nej, kul og olie – det er sgu fremtiden!”

Eller tænk hvis Socialreformens fader K.K. Steincke havde lyttet til alle dem, der sagde, at socialreformen ville køre Danmark i sæk og dermed ofret velfærdsstaten på kynikernes alter.

Tænk hvis dem, der er gået foran ikke havde turdet drømme?

I dag maler vi visionerne.

I morgen går vi forhåbentlig i gang med, at føre dem ud i livet.
Tak for jeres tid. Pas på hinanden derude!

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folkemødetale, Politisk tale, Socialistisk Folkeparti

Relateret

Pia Olsen Dyhrs folkemødetale
19. juni 2016

Pia Olsen Dyhrs tale på valgnatten
5. juni 2019

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pia-olsen-dyhers-tale-ved-folkemoedet-2019>